

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0 mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

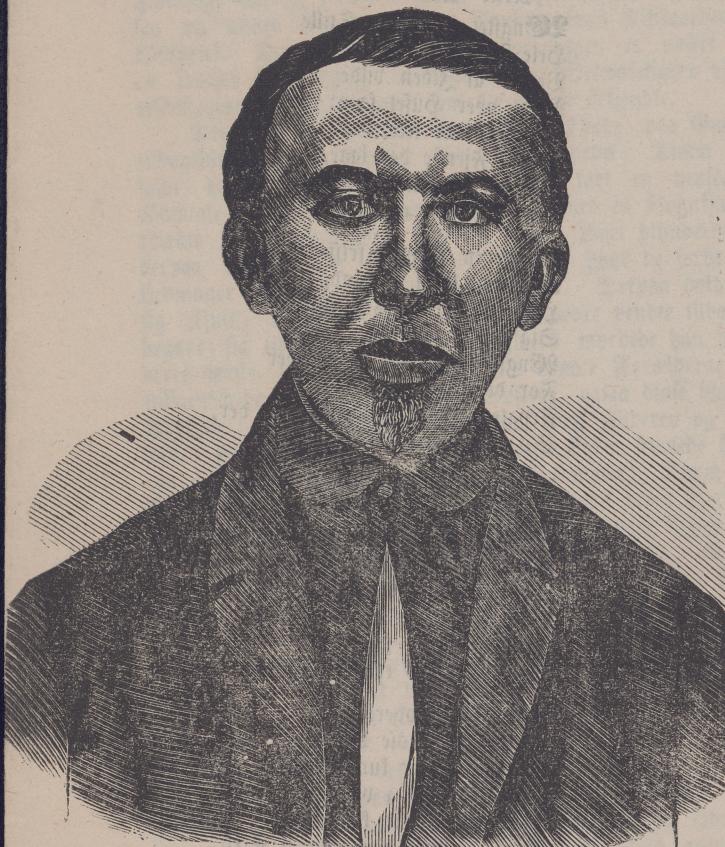
20

30

(Thode, Timm)

Fadermorderen, Modermorderen, Broder-
morderen og Søstermorderen.

Timm Thode.

Ny Vise med Beskrivelse om det gruelige Mord i Groß-
kampen, ved hvilken Lejlighed en Son: Timm Thode
myrdede Fader, Moder, 4 Brødre, en Øster og en Djeneste-
pige og bagefter stak Ild paa Gaarden for at brænde Ligene

V box 38:1126

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50

0
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50
mm

og røve Giendommen. Beretning om hvorledes dette Uhyre —
der søger sin Lige blandt de blodigste Nordyr — nær havde
sluppet fra Udaaden og hvorledes Himlens Forbandelse og
Samvittighedsnag drev ham til en fuldstændig Tilstaaelse.

Med Forbryderens Portrait efter Fotografi.

Mel.: Nattens væmrende Taage.

Gengster i Natten Stille.
Hele Familien laae,
Vented at Ilden vilde
Magt over Huset saae;
Aa, de anede ikke,
Baerre Hjende der laae,
Laae med lurenende Blinke,
For sit Bytte at naae.

Morderen Himlen frister
Og uden Gru i Sind,
Han ved Midnatsid tister
Sig saa sagte ind;
Engstende Børn og Moder
For det blinkende Baal,
Frygter — da pludselig stod der,
Sønnen med blodig Staal!

Udaaden frækt han over,
Ingen Hjelp der kom,
Og den Grusomme røver
Nu deres Giendom --
Aa, det Uhyre blodig,
Som saa lange i Lon,
Djævelen tjente saa trolig
Var — deres egen Son.

Fader og Moderhjerte
Bevere ved disse Mord
Og det vækker kun Smerte
Ved at see, paa vor Jord
Djævelske Udaad kan trives
Dog — Gud gav ham ei Fred,
Og den kan aldrig gives,
Med saadan Samvittighed!

Beretning om de gruelige otte Mord.

(Aflagt af Morderen Timm Thode for Ørigheden i Jyehoe.)

Enkelhederne ved Mordet i Grodkampen afaaere en saa
raedselsfuld Forbrydelse og robe en saa stor Forborpenhed, en
saa koldblodig Raahed, at Magen dertil vel vanskeligt vil
findes. Koldblodigt Overlaeg, følesleslos Raahed og smudsig
Haveshje vise sig i enhver Phase af Gjerningen, ligesom og-
saa nu under Undersøgelsen i Forbryderens Tilstaaelser og
Opførel. Dagen og Tiden til Gjerningen er udseet med
en saadan Grusomhed, at man nærer Betenkelsighed ved at
offenliggjøre de Enkelheder, som ere blevne behjendte.

Den om Mordnatten med Timm Thode paa Gaarden
tilbageblevne celdre Broder blev først mydet; Timm over-
faldet ham, efterat de iforveien havde fort en venstabelig
Samtale; bagfra, slog ham til Jorden med en Bognkæp og
dræbte ham fuldstændig med en Ore. Liget plyndrede han
derpaa og bar det ind i Hestestalden, hvor de forbrennte
Levninger ogsaa i sin Lid blevne fundne. Derpaa holdt han
sig skjult, indtil først 2 af hans Brødre vendte tilbage og
begavt sig til Ho. Da dette var skeet, myrdede han disse i
deres første, faste Sovn. Kort efter vendte Forældrene hjem
tilligemed den yngste Broder og Søster; ogsaa disse blevne nu
myrdede i deres adskilte Sovekammer, først Faderen og Sen-
nen. Forstækkede af den ueheldsvangre Larm skyrede Mode-
ren og Datteren ind i Faderens Sovekammer; Timm over-
faldet dem og ombragte dem, usolsom trods deres hjerteskjæ-
rende Bonner og Jamren. Den Tilstand, hvori Ligene blevne
fundne, robede allerede ved den første Undersøgelse, at Mor-
deren maatte have fort en heftig Kamp med de to Fruen-
timmer, og navnlig Søsterens Liig viste sig raedselsfuldt tilredt.
Forhøret bringer nu saa gyselige Enkelheder frem, at de helsi
maatte forties. Derefter lader det til at Xjenestepigen, som
iforveien af ham var blevet indespærret i et afsides liggende
Kammer, for at hun ikke skulde undflye og gjøre Larm, er
falden som et Offer. — Efterat Gjerningen var fuldbragt,
skilte Morderen sig ved alle sine blodige Klæder og fjernede
omhyggeligt alle Spor af Gjerningen fra sit Ansigt og sine
Hænder. Derpaa traf han alle Foranstaltninger, som skulde
gjøre hans Fortælling om Overfaldet og hans egen Flugt
troverdig, pakkede sine blodige Klæder i Halm og bar dem
ind i Laden. Til samme Lid antændte han dernæst denne og

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

satte Id paa forskellige Steder af Huset, under Sengene osv. Timm Thodes videre Opsorsel overgaer i Ufolsomhed og i Forestillingskraft samt i raffineret sau Overlaeg Alt. Efter Gjerningen satte han sig paa det nærliggende Dige for at afvente Sagens videre Gang, idet han havde de medtagne Kasser under Armen; noget efter lader det imidlertid til, at han er blevet bange for, at Ildebranden skulde falde Ma-boerne for tidligt til Stedet, endnu inden Eigene bare fortærede, og han løb derfor til den nærmeste Nabos Hjem han vækkede ved at bankle paa Doren. Hvor raat og bøvesygt paa engang Morderen er gaaet tilbørs kan man slutte sig til deraf, at han endog har berøvet sine Offre de faa Skillinge, som de havde hos sig. Om det — foruden det omtedobbelte Mord og Slægtningsmord — endnu foreligger andre Forbrydelser, er for Tiden endnu ikke udfundet; men det er ikke ganske usandsynligt. Eigesom under hele Gjerningens Udsærelse saaledes viser Forbryderen heller ikke nu det mindste Spor af Anger. Saaledes sagde han efter Forbryret, i hvilket han aflagde Tilstaelsen, ved sin Tilbagelomst til Fængslet Følgende til Fangebogteren: „Dat bett hüt lang duert, nu latt mi man ordentlich wat to eten kriegen, ic bün banni hungrig.“ (Det har varet længe idag, lad mig nu faae noget Ordentligt at spise, jeg er bandsat fulsten.) — Efterat han først var bragt til at tilstaae, at han havde hyklet en dyb Afsmagt, hvori han om Mandagen var faldet i Fængslet, og hvori han havde ligget i 6 Timer, har han tilstaaet at have simuleret Afsmagten efter Mordnatten. Derpaa aflagde han, idet man strengt stærkt ind paa ham, en detailleret Tilstaelse med en udførlig Fortælling af en Historie, isfolge hvilken han havde ladet Handlingen udføre af to navngivne Individuer. Tilsidst — i Fredags og Løberdags — vistede man endelig stylkevis den sidste sandfærdige Beskendelse om, at han alene havde udført Gjerningen ud af ham. Ogsoa nu viser hans Adfærd under Forhørerne saa lidt Spor af Anger, at man maa antage, at alene den nedsatte Commissions utrettelige Birksomhed har bragt ham saadan i Knibe, at han, da han ikke længere jaae nogen Udvei til at slippe ud af sit Løgnebæg, er blevet beræget til at tilstaae.

I Commission hos Juz. Strandberg, Holmensgade 18.
[Kbh]u. Trykt hos Erns Lund.